

Nem volt jelentős...

Folytatás az 1. oldalról

A bíróság azt állította meg, hogy a telefonos cégek a szokásos üzletmenetbe tartozó kockázattal vállalták az értékesítést – az ár-megállapodás esetére előnyt adva a viszonteladónak –, s a polgári jog szerint rendezték azt az esetet, ha a viszonteladó nem a szerződés szerinti értékesítést. Így tehát a telefonos cégek kár nem érte – vagyonukban értéksökkenés nem következett be – jövőbeni hasznukról maradtak el. Azt viszont bizonyítva látta a bíróság, hogy a kérdésre – elfogadják-e az ítéletet? – mind az ügyész, mind a vádlottak három nap gondolkodási időt kértek.

rülményként figyelembe vették a vádlottak büntetlen előéletét és azt is, hogy többségében kiskorú gyermekek eltartói, valamint, hogy a három és fél éve húzódó ügy a kisvárosban teherként nehezedett a vádlottakra. Dr. Domokos Jenő szolt arról is, hogy az első rendű vádlott vállalkozása tönkrement, s a tárgyalások során az derült ki, hogy vagyontárgyait jogtalanul vették zár alá, foglalták le, mindezek miatt pert indíthat az állam ellen.

Az ítélethozatalt követő bírói kérdésre – elfogadják-e az ítéletet? – mind az ügyész, mind a vádlottak három nap gondolkodási időt kértek.

T.L.

Átadás

Egyeztető tárgyalások megkezdésére hatalmazta fel a város képviselő-testülete Babák Mihály polgármestert a Chován Kálmán Művészeti Alapiskolában folyó nevelési-oktatási feladat átadásáról. Mint ismeretes a képviselő-kö-

valy áprilisban kinyilvánították szándékukat, hogy Szarvas Önkormányzata a jövőben nem kívánja a fenti önként vállalt közoktatási feladatot ellátni, hanem külön megállapodás szerint átadni azt Békés Megye Önkormányzatának.

„Bioszból” jeles

A békési Szegedi Kis István Gimnázium szervezésében rendeztek biológia versenyt megyei középiskolások számára. Az eseményen a szarvasi Székely Mihály Szakképző Iskola két diákja is érintett volt. Mint azt Répási Józsefné felkészítő tanártól megtudtuk, a 9–10. évfolyamosok huszonegy fős népes

mezőnyében Győri István (9/B osztály) nyolcadik, Elek István (9/B) pedig a tizenegyedik helyen végzett. Ez igazán szép eredménynek számít, mivel a székesfehérvári csak olyan iskolából érkeztek előzték meg, akiknél a tantárgyat heti viszonylatban lényegesen több órában oktatják.

Végleges megoldás a bűzre?

A csütörtöki tudományos ülés (lásd Természetbarát kezelés c. cikkünket az 1. oldalon) levezető elnöke, a HAKI igazgatóhelyettese, dr. Pekár Ferenc a témához kapcsolódóan elmondta, hogy elkészült az a kutatási terv, amit a Nemzeti Kutatási-Fejlesztési Program előpályázatára nyújtanak be.

A HAKI vezetésével tiztagú konzorcium vállalkozik arra, hogy kidolgozza, tesztelje és bemutassa intenzív állattartó telepek elfolyó vizének, intenzív növénytermesztési technológiák csurgalékvizének, élelmiszerfeldolgozó üzemekben és településeken keletkezett szennyvizeknek ökológiai kezelését, újrahasznosítását, környezetkímélő elhelyezését úgynevezett felületi rendszerekben. A kísérleti méretek meghaladó fejlesztések a közreműködő gazdaságokban már a projekt ideje alatt hasznosulnak.

A kommunális szennyvíz okozta kellemetlen szagot gyakran elviselni, és a jövőben a víz-díj mellett a környezetterhelési díjat is fizetni kényszerülő lakosok közvetlenül is érinti a kutatási programnak az a része, mely a szarvasi szennyvíztelpről távozó tisztított szennyvíz utótisztítását célozza. Dr. Pekár Ferenc elmondta, hogy az intézet Iskola-födéken lévő taviban olyan halastavas, wetland utótisztítást próbálhatnának ki, mely várható eredménye a vízterhelési díj 80-90 százalékalátó mentesítése a lakosságot. Gyakorlatilag ugyanis teljes mértékben meg lehet tisztítani a kommunális szennyvizet azoktól az anyagoktól, melyek most az élő

Köröst szennyezik és ami alap-
Talan nem ismeretlen az olvasók előtt, hogy a használt termálvíz a város tisztított szennyvízével szintén az élő Körösbe jut ezidőtájt. Az ebből fakadó környezetszennyezés gátja lehet a termálvíz továbbfejlesztésének, pedig az EU jelentősen támogatja a geotermikus energia felhasználását. Nos, az iskolaföldi tavak tisztítórendszerrel alakításával az elfolyó termálvíz hasznosítása is megoldható.

K. Zs.

Kalácsütés, kolbászkóstolás

Április 5-én, hétfőn barátságos megmérettetést hirdetett a Szlovák Kulturális Kör az Eötvös utcai Közösségi házban. A kalácsütő – kolbászkóstoló versenyen szívesen láttuk mindenkit, aki úgy gondolta, hogy az ő portékája bizony jobb, mint a többieké, és a délután két órákor kezdődő nevezésen kiderült, hogy éppen elegen érzik így a dolgot.

Persze igazából nem a verseny a lényeg, de azért fontos az is – mondta el a lapunknak Szigeti Erika, a kör kulturális felelőse. – A húsvéti közeledtével igyekeztünk felhívni a figyelmet az ünnep fontosságára. A cél a kötetlen beszélgetés az idősebbekkel a régi, húsvéti szokásokról: hogy is folyt a locsolkodás, arról, hogy miképpen terítették annak idején, mi volt a legfontosabb húsvéti menü. Így-

keztünk a gyerekeknek is megfelelő elfoglaltságot találni, ők akár húsvéti üdvözlőlapokat készíthetnek. A végén persze sor kerül az ételek kóstolására és szűrésére is.

Aztán megtörtént az ünnepélyes eredményhirdetés is: a kalácsok keresztüzléi közül Szigeti Erika vitte el a pálmát, a második Csasztna Andrásné a harmadik pedig Bencsik Istvánné lett. A kolbászok legjobbójának Varga Mihályné teremtését ítélte a szigorú zsűri, a második hely Szigeti Erikát illette meg, a dobogó legalsó fokát pedig Závoda Ferenc foglalhatta el.

Nos, aki hétfőn ott volt az Eötvös utcában tudja, hogy érdemes lesz jövőre is kilátogatni – ha másért nem is az illatozóért mindenképpen.

T.B.

Receptek húsvétra

Kakaós mazsolás kalács

Hozzávalók. A tésztaához: 5 dkg élesztő, 60 dkg liszt, 6 dkg cukor, 2 evőkanál étolaj, 3 tojás sárgája, 4 dl tej. A krémhez: 25 dkg margarin, 3 ek. kakaó, 15 dkg porcukor, mazsola. A krémhez a margarint a porcukorral habosra keverjük, majd belekeverjük a kakaót is.

A tészta elkészítése:

A lisztbe beletesszük a felfuttatott élesztőt, a tojássárgákat a cukrot és egy csipet sót és a 4 dl langyos tejjel laza tésztát gyurunk belőle, jól eldolgozzuk. A tésztát 6 kis cipóra osztjuk és fél óráig kelesztjük. Amikor a cipók megkeltek, egyenként hosszúkára kinyújtjuk őket, megkenjük a kakaós masszával, megszórjuk mazsolával, és összesodorjuk. Mikor három sodratunk már van, akkor ezt a harmadik összfefonjuk. A másik három cipóval ugyanígy járunk el, így két fonnott kalácsot kapunk. A tésztát sütőpapírra, tepsibe tesszük és fél óráig újra kelesztjük. Felvert egész tojással megkenjük a tetejét, majd aprított dióval megszórjuk a tetejét és közepes lángon (kb. 150 °C-on) sütőben megsütjük.

(Szigeti Erika receptje, a kalács a versenyen első helyezést ért el.)

Parasztkalács

Hozzávalók 2 adaghoz: 11 tej, 7 dkg friss élesztő, 1 csapott evőkanálnál (kb. 3 dkg) só, 4 pupozott evőkanál kristálycukor (nem több, mert a sok cukor lehúzza a kelttésztát), 20 dkg vaj, 2 tojás sárgája, mazsola, melyet langyos vízben megáztatunk, majd szalvétán lesepgetünk.

A hozzávalókat a vaj és a tojás kivételével összegyúrjuk, majd egy kicsit pihentetjük. Ezután dolgozzuk bele a vajjal összekevert tojássárgákat és tovább kelesztjük a tésztát. A megkelt tésztát két részre osztjuk és külön külön dolgozzuk velük tovább.

A tésztát 4 részre osztjuk. Ebből három részt egyenként kézzel sőt-húzzunk, mazsolát szórunk rá, majd összesodorjuk. A három

sodratot hármassal összefonjuk és az elejét és a végét is a fonat közepé felé behajlítjuk. Ekkor a negyedik részt is megdorjuk és a fonatot körbe vesszük vele, ez lesz a kalács koszorúja. A tészta tetejét felvert egész tojással megkenjük, pihentetjük, és sütés előtt megegyezően megkenjük tojással. Előmelegített sütőben, de takaréklángon sütjük körülbelül egy órán keresztül. A tészta másik felével ugyanígy járunk el.

(Csasztna Andrásné receptje, melyet még édesanyjától tanult.)

Túró torta sütés nélkül

A torta elkészítéséhez egy un. Tupper edény szükséges, de bátrabbak özgerinc formával is megpróbálhatják, sikerülni fog. Negyed-felkilo túró (minél több, annál dúsabb a torta) turmix-géppel eldolgozzuk, belekeverünk 1 csomag vanília cukrot és 2 dl tejet.

Egy másik edényben 10 dkg vajot, 10-15 dkg porcukorral habosra keverünk, majd a az előkészített túróval összekeverjük és az így kapott masszát félretesszük.

2 dl hideg tejből 3 teáskanál étkezési zselatint feloldunk, majd állandó kavaráss közben forrásig melegítjük, aztán langyosra lehűtjük. Ha lehült, az előbb már elkészített masszához öntjük ezt is és összedolgozzuk.

Előkészítjük a gyümölcsöt, ami lehet bármilyen szezonális gyümölcs de befőt is, valamint a babapiskótát, ami a torta lezárásához kell.

A Tupper edény vagy az özgerinc forma aljába egy adag masszát sütünk és elhelyezzük rajta a gyümölcsöket. Ezután újra a túros masszát következik, amire végül sorban rárakjuk a babapiskóta darabokat. Az edényre rátesszük a fedelet és így helyezzük a hűtőszekrénybe a tortát, ami 2-3 óra alatt megderm. Ha ez megtörtént a tortát egy tálcára borítjuk és szeleteljük.

(Bencsik Istvánné receptje, a tortával a verseny 3. helyezését szerezte meg.)

A százados “kételyei”

Longinusz százados átvette a parancsot, amelyben megbízták, hogy ő legyen a kivégző osztag parancsnoka, melynek feladata végrehajtani a helytartó nem is egyézen egyértelmű ítéletét. Meg kell feszíteni a Názáreti. Katona volt és római, a zsidók dolgaival nemigen törődött, csak amennyire a szóbeszéd öhozza is elhozta az események hírért.

Az elítélt kikísérése a Koponyák hegyére undorító és unalmas volt a számára. Látta a Barrabás szabadonbocsátásáért üvöltő tömeget, egy kicsit meg is vetette őket. A haragos szidokzódás és a fröcsögő gyalázkodásból annyit kiszűrte, hogy az, akit kivégezni visznek Istenné tette magát, és valami harmadnapi feltámadást emlegetnek körülötte. A kiabálások közül egy-egy félmondat eljutott a füléig is: – “No lásuk!” – “Megsegíti-e őt az Isten?”

A fogoly nehezen vonszolta magát a keresztfával felfelé. Megállt, megingott és féltelmes zuhanással végigvágódott az út szennyes porában.

Longinusz arra gondolt: – Ez nem bírja ki a csúcsig. Simonnak, a cirenei földművesnek erre vitt az útja hazafelé. Longinusz megállította és kényszerítette, hogy segítsen a fáradt, alélt, töviskoszorús embernek. Segített. Bár eleinte tiltakozott, de mikor ránézett és tekintetük találkozott, irgalom ébredt benne és erős kezével megragadta az otrombá fát és vitte a szenvedő után. Neki is elég fárasztó volt, hát még ennek az ezer sebből vérző meggyötört embernek. – Igaz is, de hát miért kell ennek meghalnia? Tett valami gonoszat? Rabolt? Gyilkolt? Sultogya kérdezgette. – Nem! – Hát akkor miért? Két fia, Alexander és Rufusz apjukkal voltak a mezőn, s míg az apa a kényszerűt szenvedte, gyermeket megludakolták néhány síró asszonytól, ki is ő tulajdonképpen? Most már derengeni kezdett neki is, hiszen látta már, meg hat hónappal ezelőtti ő is ott volt, mikor szinte az egész Jeruzsálem kiment a Názáreti elé és hangos hozsannával köszöntöttek pálmagákat lengetve. Legelől a gyermekek énekeltek. Igen, mostmár biztosan emlékszik: ugyanaz az ember. – És most? Értethetetlen!

– “Hát ilyen az ember!” A földművesek egyszerű, józan észével nehezen tudta követni, – “Akkor most miért akarják halálát?”

Longinusz százados visszaparancsolta Simont a kereszt alól és dolgára küldte, de mikor átadta a súlyos terhet és a súlyos fa ismét a Názáreti vádlóra került, fordultában visszazélt a századosra és Longinusz észrevette a földműves rettegő és az értetlenségtől nyugtalan tekintetét. A százados most már nem volt annyira magabiztos, mint mikor átvette a parancsot.

A tömeg ordított, a Názáreti csendben, összeszorított szájjal vonszolta tovább a keresztet. Néhány asszony kivált a sorból és megállásra készítették a menetet. Síriak és sírángoztak. A töviskoszorús megállt és szeliden szólt hozzájuk: – “Ne miattam sírjatok, hanem magatok és fiaitok miatt. Ha így bánnak az élő fával, mi lesz a szárazzall?” Longinusznak feltűnt, hogy nem fogadja el a sajnálkozást, hanem visszahárítja órájuk. Hm! Érdekes ember! Az egyik kendőt nyújtott neki, hogy izzadságtól, vértől és az út porától szennyes arcát megtörölje.

Felérték. Az ocsmány művelet nem volt Longinusz inyére, unottan nézte a szerszámaitak előszedelő legényeket. Megvetéssel tekintett a szüntelenül ordító tömegre, és mostmár szánalommal, majd nem részvétellel a ruhától megfosztott szegény összevert és elcsigázott emberre. Gondolataiból a kalácsok csattogása és az elítélt fel-fel hangzó jajszava riasztották fel.

A keresztet felhúzták. A gyalázkodások nem szüntek. Két gonosztevőt feszítettek vele keresztre. Az egyik kérte: – “Emlékezz meg rólam, ha orszáгодba érkezel.” – “Miezt?” – kapta fel a fejét a százados – “Hát ez a gonosztevő hisz benne?” És különösen a válasz nem hagyta nyugodni: – “Még ma velem leszel az égbén.”

– “És ez megint? Hát mi ez?” És a régen hallott mendemondák emlékezetében új értelmet kezdtek ölteni.

– A leprás meggyógyítása, a látóvá vált vak, a járási képes bÉna, a beszélni és hallani képes süketnéma – meg a kenyérszaporítás, meg a többi, – hát valóban? Már elég régen volt Palesztinában, hogy hallotta ezeket a Názáretiőről. Most kezdte érdekelni igazán. Figyelte, amikor a katonák ecettel vették nyújtották neki – elutasította. Majd hallotta a cserepes ajkak suttogó hangját: – “Ne tulajdonítsd ezt nekik bűnül, nem tudják mit tesznek.”

Longinusz számára lassan sajnálatraméltóvá vált a gyalázkodó tömeg s egyre jobban csodálta a “hósti”. Ki ily állapothban egy gonosztevőt magához fogad, aki bocsánatát kéri, a pribékek részére Atyjától irgalmat könyörög – hiszen tudatlan, félrevezetett szegény páriák. Majd mikor az utolsó szavakat hallja a megbíznott szájból. – “Atyám, kezdze adom lelkemet”, – és amikor lehenyaltó fejjel kileheli lelkét: Longinusz felkiált: “Ez valóban Isten Fia volt!”

A százados visszavezényelte csapatát és a halott eltemetése után a sír őrzésére vezényelték. Ez nem katonához méltó feladatot, de tudott engedelmessékedni, és állt, mert oda állították.

Harmadnap hajnalban erős földrengés rázta meg a hegyet, a sírt záró kerek kö elfordult a bejárat előtt. Ljvede fábllyát kapott, bement a sírűregbe – amit sejteti bekövetkezett, a sír üres volt.

Ezután drámai gyorsasággal peregtek az események: katonáival vissza a városba. Ott már egyre többen mondják: – A Názáreti él, – fellámadt! Látták, találkoztak vele.

Longinusz kijött a helytartóságról, legényeit a szállásukra küldte. Ő maga pedig lassú léptekkel rötta a szent város utcáinak kopott kövezetét, s mintegy magának ismételtelve mondta: – “Ez valóban az Isten Fia volt.” – „Volt? Hiszen van, mert él!” – Hát akkor nekem ezentúl az Ő nyomában kell járnom! Azt pedig, hogy “valóban az Isten Fia volt, nem is én mondtam, hanem Valaki mondatta azt velem, hogy tanításgól tegyek róla.”

Réthy